

Tíðindi.

Bretsku yvirmenninir

høvdu boðið vinum og kenningum til veitslu í Tórshøll í fyrra-kvöldið.

Kvöldið varð sermerkt við, at ein og hvør kundi keypa líka so galt hann vildi av spiritus og øli. Sjálvandi varð drukkið væl, av tí, at menn í so máta hava gingið tyrstir síðani ár 1908, tá ið forboðið um sølu av spiritus varð sett í gildi.

Myrkaleggingin

hefur verið væl gjøgnumförd av borgarunum í Tórshavn síðani 12. august. Einstøk privat fólk hava keypt fyri 50—100 kr. av tilfari til myrkalegging. Tað er harmiligt fyri borgararnar, at soldátarhúsini skulu vera tey einastu, sum ikki til fullnar yvirhalda myrkaleggingina. — Hvørt kvöld síðan 12. í h. hava stórir ljósgluggar verið at sæð í soldátarhúsunum.

Gassmaskur og soldátarhúgvur.

Fútin hefur ókeypist fingið frá bretsku stjórnini gassmaskur og soldátarhúgvur (stálhúgvur) til slökkiliðið og tað av býráðnum og fútanum setta liðið, sum skal gera hjálpartænastu undir loftalopi.

Fútin eigur tøkk fyri sítt ídni við at á besta hátt at royna at tryggja fólk undir møguligum loftalopi.

Bruni.

Leygardagin seinnapartin var eldur í húsum Husted-Andersens, landsrættarsakførara. Nógv av sjálvum húsunum kolaði upp, og stórir partur av innbúgvinum varð oyðilagt. Slökkiliðið arbeiðdi her sum so mangan heilt væl, men eldurin hevði gripið væl so mikið um seg, áðrenn slökkjarbeiðið kundi byrja.

Frá „Alduni“

er tíverri einki frætt enn.

Niðursendir til Onglands.

Við »Barandu« vórðu 4 av manningini av »Bellona« sendir til Onglands.

Tað eru ósonn tíðindi, ið leggja hesar menn undir at vera skuldsettir fyri at hava

tikið skiparan av døgum. Teir kundu ikki vera við skipinum longur, tí teir støðugt noktaðu at arbeiða og tíðum gingu fullir um borð.

Til umsjónarmann

við leikvøllunum og svimjihylinum í Gundadali er valdur C. K. Mouritsen, prentari.

Tillæg I til Bekendtgørelse om Maksimalpriser paa Smør og Ost.

I Medfør af Lov Nr. 288 af 2. September 1939, jfr. Lov af 20. Marts 1940, samt den Amtet i Henhold til Loven tillagte Bemyndigelse fastsættes herved følgende Ændringer i Amtets Bekendtgørelse af 20. Maj 1940 om Maksimalpriser paa Smør og Ost.

Maksimalprisen for Ost, der er fremstillet paa Færøerne, forhøjes ved Salg en gros til 2 Kr. 20 Øre pr. kg og ved Salg en detail til 2 Kr. 75 Øre pr. kg.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Færø Amt, d. 7. August 1940.

Hilbert.

Landshandilin er við at spillast av suppleringsdispositiónum afturhaldsins.

Í somu løtu, menn vóru greiðir yvir, at viðurskiptini stórlandanna millum bóru móti kríggi, varð reistur spurningurin um, hvussu framhald av vørutilførslu, handilsskapi og vinnulívi okkara skuldi fara fram, tá ið orrustan brast á.

Javnaðarmenn, A. Samuelsen og fleiri innanfyri sambandið eins og nógvir innanfyri hitt minna sjálvstýrisliðið troðkaðu á okkara innførslumenn av salti og olju um at flyta inn í landið so nógv av hesum vørum, at vit, um sambandið við útheimin varð kvett ella gjørt ómøguligt fyri eina tíð, kundu halda fram í eitt ár í minsta lagi. Teir lovaðu. Men tá ið til stykkis kom, gjørdur teir tað ikki. Í staðin fyri at fylla løðurnar tá við tað sama, bíðaðu og bíðaðu teir. Vit komu harav

at keypa t. d. salt fyri 60 kr. tonsið, ið annars kundi fingist fyri 20—25 kr. Sama skil var við oljuni. Herav kom landið, okkara vinnulív at tapa í hundrað túsundum, ja, í milliðnum.

Soleiðis var við olju og salti — og soleiðis var eisini við øðrum stórvørum. Løgtingsmenn fingi troðkað á, so kornið varð keypt — hitt besta keyp, ið gjørt er her á landi. Men Dagblaðs- og vinnuflokksmenn leikaðu óðir tá um hetta keyp.

Kríggið kom. Spurningurin skuldi avgerast, um vit skuldu seta virkuligan landshandil, ið tók sær av innflutninginum av øllum okkara stór- og útgerðarvørum. Grossistar og stórkeyp-menn vóru í øðini yvir uppskot javnaðarmanna um, at hitt almenna skuldi taka sær av allari innførslu og tí alt fyri eitt keypa í stórum neyðsynjarvørum fyri tann pening, ið staturin hevði veitt okkum til láns.

Vinnuflokkurin og hinir flokkarnir vóru í móti javnaðarmonnum. Meðan vinnuflokkurin vildi, at alt skuldi latast upp í hendurnar á stórspekulantunum, vildu sambandsmenn og sjálvstýrismenn kortini ikki geva teim privatu grossistunum óskerda friheit. Úrslitið varð so núverandi »suppleringshandil«. Hesin handil hefur roynst illa. Hann hefur verið illa stýrdur, tí hann hefur verið stýrdur eftir »suppleringsysteminum«, t. v. s. hin almenni handilin hefur bara lagt dent á at bestilla til uppiskoyti, tá ið hinir grossistarnir hava haft ov lítið. Hetta hefur ført við sær ein handilsskap í planloysi við bestilling í smáum og harav til dýrar prísir og til stórt tap fyri landið.

Í staðin fyri at keypa stórar lastir rökkandi til alt landið fyri hált til heilt ár, hefur verið bestilt í sneisa- og í smásølumanna lagi.

Henda handilsskap hava javnaðarmenn altíð fordømt, innannevndar sum fyri almennum durum, í bløðum eins og í talu.

Vit vónaðu, tá ið handilin varð settur á stovn, at hann fór at nýta sína peningamegi til tað ytsta í fríari kapping.